

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 10 aprilie 2012

Domnul Nicolae-Dănuț Prunea:

Vă mulțumesc, domnule președinte.

Declarația politică de astăzi am intitulat-o „Domnul prim-ministru Mihai Răzvan Ungureanu n-are ce căuta în politica de vârf a României”.

Numirea domnului Mihai Răzvan Ungureanu ca prim-ministru al Guvernului României am privit-o ca o izbăvire după deșertul de speranțe provocat de evoluția domnului Emil Boc. Acesta a compromis actul de decizie la cel mai înalt nivel, cum nu a făcut-o nimeni în istoria țării. Obediența extremă a domnului Emil Boc în fața președintelui Traian Băsescu nu a fost cauza calității extrem de scăzute a actului guvernamental, ci consecința umorilor prezidențiale împotriva poporului român, stare care a declanșat decizii absurde ale guvernelor PDL-iste din ultimii 10 ani.

Ne-am așteptat ca un intelectual veritabil, cum l-au considerat unii, cu prea mare ușurință, pe domnul Mihai Răzvan Ungureanu, să refuze ineptiile care i se cereau a fi declarate hotărâri ale Guvernului în fruntea căruia a fost numit. În realitate, domnul Ungureanu s-a comportat similar cu un membru de rând, adică ca un rân-daș al camarilei uzurpatorului Carol al II-lea, încât, treptat, părintele lui moral, Traian Băsescu, a ajuns să se felicite pentru alegerea făcută.

Dar actualul prim-ministru al României nu s-a mulțumit cu aprecierile pe care le primea de la Cotroceni. Narcisist peste măsură, domnul Ungureanu a vrut mai mult. A dorit ca tot poporul țării și al lumii întregi să vorbească și să se încline acestei noi apariții pe firmamentul guvernamental al țării noastre. Modestia sa extinsă la nivel național, după ce a devenit proverbială încă de pe timpul când se juca pe strada unde s-a născut, și dragostea față de propria muncă depusă, oricare ar fi natura și beneficiarul acesteia, a dorit să le transforme în bun național al tuturor românilor de pretutindeni. Așa că prima măsură luată în calitate de prim-ministru a fost impunerea ca orar de muncă în toate instituțiile de stat a programului după care Domnia Sa se admira zilnic în oglindă.

În mod normal, a urmat o timidă manifestare a independenței sale politice. Că, de, domnul Ungureanu dorește a fi privit de români ca un tehnocrat cu studii la zi, făcute în mod mai temeinic decât oricare altul, nu ca un utecist de rând, reconvertit la valorile democrației, ce urmărește cu mare acribie recompense sociale, naționale și mondiale. Notele obținute în diferite împrejurări s-au dorit a fi cât mai mari, ca moralitatea acțiunilor desfășurate să poată fi compensată sau chiar substituită de ele. Astfel că a doua decizie cu

rezonanțe publice a fost declarația contrară poziției președintelui țării în problema refacerii treptate a nivelului salariilor reduse în mod drastic în anul 2010 de Guvernul Boc.

A urmat o pauză prelungită în planul deciziilor guvernamentale, încât cei foarte grăbiți au crezut că domnul prim-ministru se gândește nu doar cum să-și agite privirea și să rostească în public cât mai multe cuvinte prețioase pentru a impresiona, ci și cum să contribuie la creșterea fericirii poporului român pentru a intra în istoria lui. În realitate, domnul Mihai Răzvan Ungureanu a pregătit în tăcere câteva lovituri năprasnice, personale sau care au provenit de la vreun mentor, date interesului național.

După dispariția fără urmări resimțite de poporul român a peste 1800 de întreprinderi de stat aflate în bună stare de funcționare, actualul guvern caută să vândă, indiferent de nivelul prețului obținut și de numărul și amplasarea resursei rămase în posesia statului, tot ce nu s-a privatizat încă. Faptul că a desconsiderat prevederea Legii privind autonomia universitară, dispunând, împotriva voinței conducerii unității de învățământ în cauză, înființarea Facultății de medicină în limba maghiară în cadrul Universității din Târgu-Mureș, compromițând dreptul studenților de a-și finaliza studiile într-o universitate care îndeplinește condițiile de acreditare, că cerința de secretizare a prevederilor din contractele de vânzare a zăcămintelor de cupru și a celor de gaze din șisturi obținute prin fracturare hidrofractură a fost formulată de reprezentanții Guvernului PDL-ist, că prețul la care s-au înstrăinat aceste bogății ale subsolului României este ridicol de scăzut, că statul nu vrea să investească în acest domeniu contravaloarea a 3 – 4 săli de sport, patinoare sau telegondole construite inutil de doamna Udrea, arată limpede că interesul național este ceva străin actualului regim, că pentru acesta pe primul loc se află problemele chivernisirii personale a acoliților lor, aflați în diferite funcții publice.

Domnul Mihai Răzvan Ungureanu demonstrează din nou, după episodul OMV, că și în această funcție publică desconsideră cerințele care se pretind până și celui mai umil funcționar public. Datorită tuturor acestor motive cerem demisia domnului prim-ministru, fiindcă noi credem că i-au mai rămas, dacă nu în comportament, cel puțin în plan teoretic, rudimente de demnitate. Ar fi un gest de onoare care ar lăsa loc pentru refacerea demnității pierdute.

Vă mulțumesc.